

dem en Fagforening, og de sørge naturligvis for deres Interesser og ville ogsaa bestemme, hvad Lønnen skal være. Den Mand, der skal have dem, maa naturligvis give dem Løn derefter, og det har til Følge, at et saadant Apotek mange Gange ikke kan oprettes og bestaa. Manden kunde magelig selv gøre alt det Arbejde, der er at gøre med en ikke eksamineret Medhjælper, men saa bestemmer Løven: Du skal have eksamineret Medhjælper. Dette vil medføre, at der mange Steder ikke kan oprettes et Apotek, fordi Driftsudgifterne blive for store. Det er efter min Mening en urimelig Bestemmelse, og den vil paa mange Steder i højeste Grad vanstelliggøre Oprettelsen af et Apotek. Hvad skal det til? En Mand kan i Genhold til Løven ikke blive Apoteker, med mindre han er farmaceutisk Kandidat med mindst 2den Karakter og har gennemgaaet hele den baade praktiske og teoretiske Skole, som her forlanges, saa det forekommer mig, at der ikke er nogen Grund til at sige til saadan en Mand: Men Du skal desuagtet have en Mand til. Derved vanstelliggøre vi i det hele taget Oprettelsen af Apoteker. Der er ogsaa efter min Mening helt igennem en Uoverensstemmelse mellem Administrationen og os. Den fremkom, da vi fik Løven af 10de April 1895. I en af den Lovs Paragraffer siges der, at Indtægter paa indtil 3,000 Kr. ere afgiftsfri. Det er jo altfor urimelig stor en Sum. Hvorfor skulle de være afgiftsfri indtil 3,000 Kr.? Naar vi tænke os, at en Mand sad ude paa Landet og havde en virkelig Indtægt af 2,000 Kr., saa vilde vi dog sige: Denne Mand sulter ikke ihjel, han har en ganske net Stilling. Og en Apoteker har jo ved Siden af sin Apotekervirksomhed Lov til at handle med andre Ting — naturligvis vil jeg antage det for urigtigt, om det skete i det selv samme Lokale — og han kunde maasse ogsaa ad anden Vej tjene noget. Men Indtægter indtil 3,000 Kr. ere altsaa afgiftsfri, og saa skal der ikke svares fuld Skat, inden de ere oppe over 18,000 Kr. Ja, men det er jo nogle urimelige Tak. Det blev hævdet fra min og fra fleres Sider, da vi fik Løven, at det er saa høj en Grænse, inden de skulde begynde, og ogsaa inden de skulde svare fuld Skat, at vi vilde saa alt for lidt ind. Der er en Betragtning, som er bleven gjort gældende hele Tiden, naar vi have forhandlet om Apotekere, nemlig, at der lægges en hel anden Maalestaf til Grund, end naar vi tale om alle andre Menneſter paa Jorden. Naar vi tale om Apotekerne, tales der stadig i den Dur, at det er Overmennesker, hvis Lønninger og Pensjonsforhold der ikke kan være

Tale om at sammenligne med andre stiftelige Folks. Det skulle vi nu ikke lade os forbløffe af. Ere vi saa godtroende, at vi lade os forbløffe af det, maa vi tage Følgerne. Men det mener jeg nu ikke, vi skulle. Vi have ved Løven af 1895 faaet en Kommission nedsat, der kommer med den Betænkning, som foreligger her paa vort Bord. Derved have vi faaet gode Frugter af, at vi paa det Omraade have haft et Standpunkt modsat Administrationens, og derfor siger jeg, at jeg lader mig ikke forbløffe af den Tendens, der stadig gør sig gældende, naar der er Tale om Apotekere og Apotekerbevillinger, at det i økonomisk Henseende er en Overstand, der staar langt over alle andre. De ere jo endog nær ved at staa over Embedsmændene i saa Henseende. Vi skulle efter min Mening ikke værne om dette, og jeg haaber derfor, at dette Lovforslag maa gennemgaa adskillige Ændringer, inden det bliver vedtaget i dette Folketing. Jeg haaber ogsaa, at der maa blive indført andre og bedre Bestemmelser i Lovforslaget i Retning af let Afgang for den almindelige Mand til at staa Medicin og billig Medicin, end dette Lovforslag indeholder. Der er jo mange Veje at gaa. Vi ville ikke staa synderlig Gavn af det, men vore Forsædte have arbejdet for os paa saa mange Omraader, hvor vi nu have Gavn af deres Arbejde, og derfor skulle vi heller ikke glemme at arbejde, selv om vort Arbejde kun kommer vore Efterkommere til gode. Jeg vil da sige, at jeg haaber, at den Tanke, som det ærede Medlem for Bogenje (M. Nielsen) har taget op og stillet Forslag om i Kommissionen, ogsaa vil blive tagen op ved Behandlingen af Lovforslaget her, nemlig om det ikke er muligt paa en rimelig Maade at blive disse reelle Apotekerprivilegier kvit.

Der er ogsaa mange andre Omraader, hvor vi maa forlange, at der tages Hensyn til os. Der er til Tingets Medlemmer indsendt et Forslag, en Adresse, eller hvad man nu skal kalde det, til den høje Regering og Rigsdag fra Bestyrelsen for Foreningen af farmaceutiske Materialister i Danmark. De have vedtaget en Resolution, hvori det udtales, at enhver Farmaceut, der opfylder de Betingelser, som af Staten fordres for selvstændig at forestaa et Medicinaludsalg, skulle have Lov til i alt Fald at handle med Medicin, som ikke udleveres efter Recept. Nu ved jeg godt, at det fra Administrationens Side og fra Tilhængerne af Apotekerne vil blive sagt: Ja, men vi kunne jo ingen Skelgøre der. Saa snart vi skulle til at diskutere Enkelthederne, komme vi til det Spørgsmaal: Hvor skal Skellet være mellem disse